

## Arrest

**nr. 313 232 van 20 september 2024**  
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX**  
**Piersstraat 39**  
**1080 BRUSSEL**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XI<sup>e</sup> KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat M. QUESTIAUX.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 21 december 2020, diende op 22 december 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 mei 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad bevestigd in beroep (RvV 6 oktober 2023, nr. 295 182).

1.3. Op 31 oktober 2023 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 18 december 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het tweede verzoek om internationale bescherming. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 20 december 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

#### A. Feitenrelaas

*U, M.Z., verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U heeft de Pashtun etniciteit en bent een soennitisch moslim. U bent afkomstig uit Trili, een dorp gelegen in het Chaparhar district van de provincie Nangarhar. Uw vader was ongeveer sinds 2003 werkzaam als ontmijner bij verschillende organisaties. De laatste organisatie waarvoor hij werkte, was Sterling. In het begin van zijn loopbaan was iedereen in het dorp op de hoogte van zijn werk en kende uw vader geen problemen hieromtrent. Sinds de komst van Daesh in 2016 namen de wrede daden jegens mensen werkzaam voor de overheid toe, zowel van Daesh als van de taliban uit. In 2018 liet de taliban via een aankondiging in de moskee weten dat iedereen die een link had met de overheid gevraagd werd zijn werk te stoppen, inclusief mensen werkzaam voor een ngo. Uw vader was toen op verlof thuis. De volgende dag vroeg uw vader raad aan de mullah van de moskee. Hierna vluchtte uw vader naar een voor u onbekende plaats. U of uw familie hebben sindsdien niets meer van hem vernomen. Diezelfde avond van het vertrek van uw vader kwam de taliban naar uw huis met de bedoeling uw vader mee te nemen. Toen de taliban vernamen dat hij vertrokken was, namen ze u in de plaats mee. Ze deden dit aanvankelijk om uw vader onder druk te zetten, omdat ze dachten dat hij nog aan het werk was. Tijdens uw gevangenschap werd uw schouder gebroken. Toen duidelijk werd dat uw vader niet meer zou terugkomen, dwongen de taliban u een zelfmoordaanslag uit te voeren. Aanvankelijk weigerde u, maar uiteindelijk gaf u toch toe. U werd twee dagen rondgereden in een auto langs mogelijke doelwitten voor een aanslag. U vroeg of u uw moeder nog een keer mocht zien en ook of u uw schouder in het dorp mocht laten behandelen. U werd daarop vrijgelaten, nadat u in het totaal ongeveer een maand was vastgehouden. Toen u eenmaal thuis was, kreeg u bericht van A., één van de talibanleden die u had leren kennen tijdens uw gevangenschap en waarmee u bevriend was geraakt. Hij verwittigde u dat er een offensief van de overheid had plaatsgevonden tegen de talibanleden die u gevangen hielden. Hierbij kwamen er dertien talibanleden om. Hij zei u ook dat de taliban u hiervan beschuldigden. Hierop besloten uw moeder en uw schoonbroer dat u diende te vertrekken. Uw schoonbroer regelde een smokkelaar en de volgende dag verliet u het dorp. U reisde naar Kabul en Nimroz om dan de grens over te steken. U verliet Afghanistan in het begin van de winter in 2018. Via Pakistan en Iran reisde u door naar Turkije, alwaar u twee jaar verbleef. Dit omdat u hier geopereerd diende te worden aan uw appendix en ook omwille van de COVID19- pandemie. Nadien reisde u door naar Bulgarije, waar uw vingerafdrukken werden genomen. U werd hier echter door de asielinstanties gevraagd door te reizen. Via Servië reisde u naar Roemenië, waar opnieuw uw vingerafdrukken werden genomen. Maar ook hier werd er u gevraagd door te reizen. Via voor u onbekende landen kwam u uiteindelijk aan in België. Hier dient u een eerste verzoek om internationale bescherming in op datum van 22 december 2020.*

*Ter staving van uw eerste verzoek legt u de volgende documenten in verband met het werk van uw vader voor: twee cv's, een foto van uw vader in uniform, een aanbevelingsbrief en contract van de organisatie Omar, een trainingscertificaat van de organisatie META, aanbevelingsbrief van de organisatie MCPA en een trainingscertificaat van de organisatie Sterling. Het betreffen allen originele documenten. Ook legt u nog een kopie van de taskara van uw vader voor. Daarnaast legt u uw originele taskara en twee originele medische attesten in verband met uw schouder voor.*

*Op 31 mei 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien geen geloof werd gehecht aan uw persoonlijke problemen met de taliban en u vrees door hen te worden ingezet voor een aanslag. Op 4 juli 2022 tekende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (voorts RvV of de Raad) beroep aan tegen de beslissing van het CGVS. U voegde schriftelijk en op de zitting nieuwe documenten toe aan het verzoekschrift gericht aan de Raad, zijnde een kopie van een vuurwapenvergunning, een politiekaart geldig tot 10/05/1400 (omgezet naar de westerse kalender), een kaart met vermelding van uzelf als zoon van, een opleidingscertificaat van de politie, een getuigschrift van een integratiecursus dd. 15/10/2021, en een brief dd. 19/07/2023 inzake uw job als logistiek medewerker. Noch in het verzoekschrift van 4 juli 2022, noch in de aanvullende nota van 27/07/2023 werd verduidelijkt waarom u deze stukken voorlegde. Op 6 oktober 2023 bevestigde de RvV de weigeringsbeslissing. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State.*

*U verliet België niet en dient hier een tweede en huidige verzoek om internationale bescherming in op 31 oktober 2023. U stelt dat uw vrouw acht maanden geleden gestorven is aan een overdosis. Verder wijzigt u een deel van uw verklaringen: u voegt toe dat uw vader ondertussen vermoord werd door de taliban. Uzelf werd voor uw vertrek ontvoerd door de taliban omwille van het werk van uw vader, en niet omdat ze u een aanslag wilden laten plegen, maar werd na een maand vrijgelaten met behulp van de dorpsouderen waarna u Afghanistan verliet. U verklaart verder dat u drie maanden werkte voor de lokale politie, maar dat de taliban dit niet wisten. Ten slotte gaat u hier naar clubs en drinkt u alcohol, hetgeen onacceptabel is in de ogen van de taliban. Gegeven bovenstaande vreest u vervolging door de taliban bij terugkeer.*

*Ter staving van uw verzoek legt u verscheidene foto's neer van het lichaam van uw vader en zijn graf, en een origineel trainingscertificaat van de lokale politie.*

## **B. Motivering**

*Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.*

*Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.*

*Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk.*

*In voorliggend verzoek dient te worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek baseert op geheel andere motieven dan deze die u hebt uiteengezet in het kader van uw vorige verzoek. Ook geeft u expliciet toe gelogen te hebben en verklaart u dat de taliban, door u te ontvoeren, u eigenlijk geen aanslag wilden laten plegen zoals u dit in uw vorige verzoek verklaarde (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 17). Ze ontvoerden u omwille van de werkzaamheden van uw vader voor de overheid. U zou zelf ook kort gewerkt hebben voor de politie maar de taliban waren niet op de hoogte van deze job. U vreest echter dat ze dit nu wel weten en u zullen vermoorden bij terugkeer. In dit opzicht dient vooreerst te worden benadrukt dat het CGVS uw vorige verzoek heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van subsidiaire bescherming, aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw vermeende problemen met de taliban, zijnde uw vermeende rekrutering waarna u zou worden ingezet voor een aanslag. Aangezien u in uw huidige verzoek verklaart gelogen te hebben over de feiten waarop uw vorige verzoek was gebaseerd, stelt het CGVS vast dat u getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden met betrekking tot de redenen voor uw vrees. Hoewel het gegeven dat u leugenachtige verklaringen hebt afgelegd op zich niet belet dat uw verzoek verder wordt onderzocht, dient zulk een poging om de asielinstanties te misleiden in rekening te worden gebracht bij de globale beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, wat bijkomende eisen met zich meebrengt betreffende het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte elementen.*

*U haalt in uw tweede verzoek aan voor de lokale politie te hebben gewerkt en voegt toe dat de angst voor de taliban omwille van deze job de reden van uw vertrek was (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 17). Hieraan kan echter geen enkel geloof worden gehecht. Zo kreeg u reeds meermaals expliciet de kans deze werkzaamheden te vermelden in de loop van uw asielprocedure. Bovendien werd u in uw vorige verzoek gehoord door het CGVS op 20 april 2022, ruim 8 maanden na de machtsovername van de taliban op 15 augustus 2021. Als u deze job effectief zou hebben uitgeoefend en dit voor u daadwerkelijk de reden van vertrek was zoals u zelf verklaart, en de reden waarom u denkt dat ze u bij terugkeer zullen vermoorden, is het geheel niet geloofwaardig dat u dit niet vermeldde in uw vorige persoonlijk onderhoud. Uw uitleg als zouden anderen u hebben afgeraden dit te vermelden en te focussen op het werk van uw vader als asielmotief, overtuigt hoegenaamd niet (zie DVZ, volgend verzoek vraag 17 en 19). U wordt immers verondersteld uw asielmotieven waarheidsgetrouw uiteen te zetten, en dit van bij aanvang van de asielprocedure. Temeer daar u verklaart als zouden anderen gezegd hebben dat het niet voldoende was voor een erkenning aangezien u maar drie maanden deze job had uitgeoefend en u het daarom maar niet vermeldde (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 19). Dat het zagezegd niet voldoende voor een erkenning zou zijn, is nog altijd geen reden om dit niet te vermelden. Zelfs gevraagd naar uw werkervaring in Afghanistan tijdens uw vorige verzoek, vermeldde u nooit voor de lokale politie te hebben gewerkt (eerste verzoek CGVS p. 11). U liet ook weten dat behalve uw vader niemand van de familie voor de overheid gewerkt had (eerste verzoek CGVS p. 9-10). Dit element is dan ook niet geloofwaardig.*

Wat betreft de zagezegde dood van uw vader door toedoen van de taliban, plaatst het CGVS ook hier weer vraagtekens bij. Het is immers geheel niet duidelijk hoe u plots vernomen heeft dat uw vader gedood werd door de taliban. Zo verklaarde u reeds tijdens uw vorige verzoek dat uw vader vier jaar geleden verdween, maar weet u niet eens of hij vier jaar werd vastgehouden door taliban, of ondergedoken leefde en nadien pas gedood werd door de taliban (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 17). Dat u niet eens weet waar uw vader de voorbije vier jaar heeft uitgehangen maar wel met zekerheid kan zeggen dat hij dood is, doet de wenkbrauwen dan ook danig fronsen. Temeer daar u ook verklaart dat uw familie de taliban niet eens kan vragen stellen over de zagezegde dood van uw vader en er niemand in het dorp iets weet van de mensen die verdwijnen (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 17). U stelt bovendien zelf dat jullie niet weten wie uw vader gedood zou hebben (zie verklaring volgend verzoek punt 19). Zelfs in de hypothese dat uw vader gestorven zou zijn, hoe betreuenswaardig ook, toont u hiermee geen persoonsgerichte vrees in uw hoofde aan. Meer zelfs, daar u ook verklaart dat de taliban u juist ontvoerden omwille van het werk van uw vader (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 17), rijst er de vraag waarom de taliban u nu nog zouden zoeken als zij uw vader toch al gedood hebben.

De dood van uw vrouw aan een overdosis is voorts, hoe betreuenswaardig ook indien geloofwaardig, geen element dat een vrees voor vervolging inhoudt voor u bij terugkeer. Het blijft hier trouwens ook bij een blote bewering, waarvoor u geen enkel begin van bewijs aanbrengt, ondanks dat u blijkbaar nog regelmatig contacten heeft met uw broer en schoonbroer (zie verklaring volgend verzoek punt 22).

U haalt ten slotte uw lang verblijf in Europa aan met als vrees dat u als ongelovige zou worden beschouwd bij terugkeer en hierdoor vervolging zou riskeren. Ook zou u bepaalde gewoontes hebben ontwikkeld die het moeilijk zouden maken voor u bij een terugkeer, zijnde het bezoeken van clubs en het drinken van alcohol (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 20). Waar u verwijst naar uw lang verblijf in Europa en de gewoontes die u hier heeft ontwikkeld (zoals alcohol drinken, uitgaan), moet worden vastgesteld u hiermee geenszins aantoont dat uit uw alcoholconsumptie en het bezoeken van dancings zou blijken dat u dermate verwesterd bent dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om terug te keren naar en u opnieuw aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Bovendien toont u geenszins aan dat of op welke wijze de taliban van deze zaken op de hoogte zouden zijn of zouden riskeren te komen. Dat uw eigen ooms en neven u zullen beschuldigen zoals u verklaart, is een hypothetische uitspraak, die u niet door enig van bewijs ondersteunt. Verder dient te worden opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat u bij een terugkeer naar Afghanistan stopt met het nuttigen van alcohol. Het loutere gegeven dat u zou moeten stoppen met het nuttigen van alcoholische dranken, kan, te meer nu het algemeen geweten is dat alcohol slecht voor de gezondheid is, in het geheel niet worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022.

Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de

negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u onvoldoende concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Ook uw documenten kunnen bovenstaande beslissing geenszins in positieve zin wijzigen. De foto's van het lichaam van uw vader en zijn graf zeggen immers niets over de omstandigheden waarin dit plaatsvond, voor zover aangenomen dat deze persoon effectief uw vader betreft.

Ten slotte is er nog het trainingscertificaat van de lokale politie dat u neerlegt. De bewijswaarde van dit stuk is echter bijzonder relatief. Temeer daar uit de objectieve informatie blijkt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_corruptie\\_en\\_documentenfraude\\_20210114\\_0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)) dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat.

Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. U legde eerder in een aanvullende nota voor de RvV al een kopie neer van dit stuk, samen met enkele andere stukken aangaande uw werkzaamheden voor de lokale politie. Dit betreft dan ook geen nieuw stuk dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor een beschermingsstatus in aanmerking komt. De andere stukken die u daar neerlegde betreffen ook louter kopies, terwijl van fotokopies de bewijswaarde gering is daar deze makkelijk via allerlei knip- en plakwerk te manipuleren zijn.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het

verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte.

Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

*De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Afghanistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk*

voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie)

*niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).*

*Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.*

*Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp.*

*Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.*

*Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.*

*U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.*

*Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.*

*Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.*

*Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing ( artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).*

*Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”*

### 2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

### 3. Over de gegrondheid van het beroep

#### 3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 51/8, 57/6/2 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel;
- Artikelen 6, 24, 27 en 28 van het Kinderrechtenverdrag;
- Artikelen 4.3 en 15 (c) van de Richtlijn 2011/95/EU.

Verzoeker volhardt vooreerst in de waarachtigheid van zijn verklaringen. Hij acht het onbegrijpelijk dat hij niet opnieuw werd gehoord omtrent de nieuwe elementen die werden aangevoerd. Naar mening van verzoeker heeft de commissaris-generaal tekortgeschoten in zijn onderzoeksplicht.

Aangaande zijn gewijzigde verklaringen, erkent verzoeker dat hij eerder niet de volledige waarheid vertelde doch dit op basis van slecht advies van zijn landgenoten was. Op het moment van de aanvraag had hij geen documenten bij zich die zijn werk aantoonde. Hij had alleen documenten met betrekking tot zijn vader. Daarom heeft hij niet gesproken over zijn werk, omdat hem was verteld dat er documenten zouden worden gevraagd en gezien hij die niet kon overleggen, zou dat tegen hem worden gebruikt. In het kader van zijn tweede asielaanvraag heeft hij ook vanaf het begin verklaard dat hij niet de waarheid had verteld. Verzoeker verwijst hierbij naar informatie van UNCHR en rechtspraak van de Raad.

Vervolgens licht verzoeker het risico op gepercipieerde verwestering toe. *In concreto* wijst verzoeker op zijn jonge leeftijd en zijn verblijf in België alsook zijn sociaal netwerk. Op dit moment is verzoeker zijn persoonlijkheid beïnvloed door westerse waarden en normen, wat uit zijn integratie en duurzame lokale verankering blijkt. Verzoeker benadrukt dat hij zal moeten terugreizen met een paspoort uitgegeven in Europa, hetgeen hem zal verraden bij een terugkeer en zal maken dat hij zal worden gecontroleerd door de taliban.

Verder stelt verzoeker dat de taliban niet kan worden beschouwd als een actor van bescherming waarbij verzoeker het bewind van de taliban toelicht.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Eerstens stelt verzoeker dat de socio-economische en humanitaire crisis te wijten valt aan de taliban als actor, hetgeen verzoeker uitvoerig motiveert en onderbouwt met landeninformatie. Bijgevolg komt verzoeker in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Vervolgens wijst verzoeker op de precare veiligheidssituatie en verwijst hierbij naar landeninformatie. Verzoeker meent dat er onvoldoende rekening werd gehouden met de landeninformatie voorhanden bij zijn beoordeling van het risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.1.2. In een aanvullende nota van 24 juli 2024 bracht de commissaris-generaal de volgende stukken ter kennis:

- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*" van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023;
- het EUAA-rapport "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024;
- het EUAA-rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- de COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 2 februari 2024.

3.1.3. Op 26 juli 2024 legde verzoeker een aanvullende nota neer met stukken ter staving van diens integratie. Verzoeker stelt dat hij steevast werkt en Nederlandse les heeft gevolgd. Verzoeker benadrukt zijn jonge leeftijd bij aankomst en succesvolle integratie.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van de aanvullende nota:

- “1. *Bijlage 3*
2. *Nederlandse lessen*
3. *Getuigenis van zijn werkgever*
4. *Bewijs dat hij heeft gewerkt*”.

3.1.4. In een aanvullende nota die werd neergelegd ter terechtzitting brengt verzoeker bijkomende algemene informatie bij over de situatie in Afghanistan. Hij stelt tevens dat de bestreden beslissing buiten termijn werd genomen. Hij voegt nog drie foto's.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet: *"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53-2555/001, 23-24).

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. Voorafgaand merkt de Raad op dat verzoeker geen nieuw middel kan ontwikkelen in de aanvullende nota die werd neergelegd ter terechtzitting, nu dit middel ook in het verzoekschrift had kunnen worden opgenomen. De grief dat de bestreden beslissing buiten termijn zou zijn genomen en welke gevolgen hieraan moeten worden gegeven, is onontvankelijk.

3.4. In het kader van het huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoeker nieuwe elementen aanhaalt die geheel afwijken van de door hem eerder afgelegde verklaringen. De bestreden beslissing merkt echter terecht op dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker thans opgeworpen asielmotieven en motiveert terecht als volgt:

*"In voorliggend verzoek dient te worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek baseert op geheel andere motieven dan deze die u hebt uiteengezet in het kader van uw vorige verzoek. Ook geeft u expliciet toe gelogen te hebben en verklaart u dat de taliban, door u te ontvoeren, u eigenlijk geen aanslag wilden laten plegen zoals u dit in uw vorige verzoek verklaarde (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 17). Ze ontvoerden u omwille van de werkzaamheden van uw vader voor de overheid. U zou zelf ook kort gewerkt hebben voor de politie maar de taliban waren niet op de hoogte van deze job. U vreest echter dat ze dit nu wel weten en u zullen vermoorden bij terugkeer. In dit opzicht dient vooreerst te worden benadrukt dat het CGVS uw vorige verzoek heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van subsidiaire bescherming, aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw vermeende problemen met de taliban, zijnde uw vermeende rekrutering waarna u zou worden ingezet voor een aanslag. Aangezien u in uw huidige verzoek verklaart gelogen te hebben over de feiten waarop uw vorige verzoek was gebaseerd,*

*stelt het CGVS vast dat u getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden met betrekking tot de redenen voor uw vrees. Hoewel het gegeven dat u leugenachtige verklaringen hebt afgelegd op zich niet belet dat uw verzoek verder wordt onderzocht, dient zulk een poging om de asielinstanties te misleiden in rekening te worden gebracht bij de globale beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, wat bijkomende eisen met zich meebrengt betreffende het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte elementen.*

*U haalt in uw tweede verzoek aan voor de lokale politie te hebben gewerkt en voegt toe dat de angst voor de taliban omwille van deze job de reden van uw vertrek was (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 17). Hieraan kan echter geen enkel geloof worden gehecht.*

*Zo kreeg u reeds meermaals expliciet de kans deze werkzaamheden te vermelden in de loop van uw asielprocedure. Bovendien werd u in uw vorige verzoek gehoord door het CGVS op 20 april 2022, ruim 8 maanden na de machtsovername van de taliban op 15 augustus 2021. Als u deze job effectief zou hebben uitgeoefend en dit voor u daadwerkelijk de reden van vertrek was zoals u zelf verklaart, en de reden waarom u denkt dat ze u bij terugkeer zullen vermoorden, is het geheel niet geloofwaardig dat u dit niet vermeldde in uw vorige persoonlijk onderhoud. Uw uitleg als zouden anderen u hebben afgeraden dit te vermelden en te focussen op het werk van uw vader als asielmotief, overtuigt hoegenaamd niet (zie DVZ, volgend verzoek vraag 17 en 19). U wordt immers verondersteld uw asielmotieven waarheidsgetrouw uiteen te zetten, en dit van bij aanvang van de asielprocedure. Temeer daar u verklaart als zouden anderen gezegd hebben dat het niet voldoende was voor een erkenning aangezien u maar drie maanden deze job had uitgeoefend en u het daarom maar niet vermeldde (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 19). Dat het zagezegd niet voldoende voor een erkenning zou zijn, is nog altijd geen reden om dit niet te vermelden. Zelfs gevraagd naar uw werkervaring in Afghanistan tijdens uw vorige verzoek, vermeldde u nooit voor de lokale politie te hebben gewerkt (eerste verzoek CGVS p. 11). U liet ook weten dat behalve uw vader niemand van de familie voor de overheid gewerkt had (eerste verzoek CGVS p. 9-10). Dit element is dan ook niet geloofwaardig.*

*Wat betreft de zagezegde dood van uw vader door toedoen van de taliban, plaatst het CGVS ook hier weer vraagtekens bij. Het is immers geheel niet duidelijk hoe u plots vernomen heeft dat uw vader gedood werd door de taliban. Zo verklaarde u reeds tijdens uw vorige verzoek dat uw vader vier jaar geleden verdween, maar weet u niet eens of hij vier jaar werd vastgehouden door taliban, of ondergedoken leefde en nadien pas gedood werd door de taliban (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 17). Dat u niet eens weet waar uw vader de voorbije vier jaar heeft uitgehangen maar wel met zekerheid kan zeggen dat hij dood is, doet de wenkbrauwen dan ook danig fronsen. Temeer daar u ook verklaart dat uw familie de taliban niet eens kan vragen stellen over de zagezegde dood van uw vader en er niemand in het dorp iets weet van de mensen die verdwijnen (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 17). U stelt bovendien zelf dat jullie niet weten wie uw vader gedood zou hebben (zie verklaring volgend verzoek punt 19). Zelfs in de hypothese dat uw vader gestorven zou zijn, hoe betreurenswaardig ook, toont u hiermee geen persoonsgerichte vrees in uw hoofde aan. Meer zelfs, daar u ook verklaart dat de taliban u juist ontvoerden omwille van het werk van uw vader (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 17), rijst er de vraag waarom de taliban u nu nog zouden zoeken als zij uw vader toch al gedood hebben.*

*De dood van uw vrouw aan een overdosis is voorts, hoe betreurenswaardig ook indien geloofwaardig, geen element dat een vrees voor vervolging inhoudt voor u bij terugkeer. Het blijft hier trouwens ook bij een blote bewering, waarvoor u geen enkel begin van bewijs aanbrengt, ondanks dat u blijkbaar nog regelmatig contacten heeft met uw broer en schoonbroer (zie verklaring volgend verzoek punt 22)."*

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij handelde op advies van derden met betrekking tot zijn initiële verklaringen. Ook had hij geen documenten ter staving van zijn activiteiten. De Raad merkt echter op dat de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen geschiedt, en 'vrees' geen reden kan zijn om in het onthaalland onjuiste informatie over zijn verblijf of asielrelaas te debiteren. Verzoeker is bovendien zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken, gezien verzoeker zowel bij aanvang van de procedure als tijdens het persoonlijke onderhoud meermaals uitdrukkelijk werd gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht te waarheid te vertellen. De Raad merkt hierbij nog op dat het ontbreken van documenten niet verklaart waarom verzoeker hierover ronduit zou liegen, zoals pertinent wordt vastgesteld door de bestreden beslissing. Immers ontkende verzoeker expliciet te hebben gewerkt als politieagent.

Waar verzoeker nog aanvoert dat de commissaris-generaal hem niet gehoord heeft over de in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming aangebrachte nieuwe elementen, wijst de Raad verzoeker op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen

persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3, van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. Bovendien merkt de Raad nog op dat verzoeker middels zijn verzoekschrift en aanvullende nota de mogelijkheid heeft gehad om nieuwe elementen aan te brengen, zodat hij niet aantoonde dat het feit dat hij niet opnieuw werd gehoord door de commissaris-generaal een negatieve invloed heeft op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Waar verzoeker verder nog verwijst eventuele problemen die terugkeerders naar Afghanistan kunnen ervaren, oordeelt de bestreden beslissing vooreerst terecht het volgende omtrent verzoekers voorgehouden verwestering:

*“U haalt ten slotte uw lang verblijf in Europa aan met als vrees dat u als ongelovige zou worden beschouwd bij terugkeer en hierdoor vervolging zou riskeren. Ook zou u bepaalde gewoontes hebben ontwikkeld die het moeilijk zouden maken voor u bij een terugkeer, zijnde het bezoeken van clubs en het drinken van alcohol (zie DVZ, volgend verzoek, vraag 20). Waar u verwijst naar uw lang verblijf in Europa en de gewoontes die u hier heeft ontwikkeld (zoals alcohol drinken, uitgaan), moet worden vastgesteld u hiermee geenszins aantoonde dat uit uw alcoholconsumptie en het bezoeken van dansings zou blijken dat u dermate verwesterd bent dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om terug te keren naar en u opnieuw aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Bovendien toont u geenszins aan dat of op welke wijze de taliban van deze zaken op de hoogte zouden zijn of zouden riskeren te komen. Dat uw eigen ooms en neven u zullen beschuldigen zoals u verklaart, is een hypothetische uitspraak, die u niet door enig van bewijs ondersteunt. Verder dient te worden opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat u bij een terugkeer naar Afghanistan stopt met het nuttigen van alcohol. Het loutere gegeven dat u zou moeten stoppen met het nuttigen van alcoholische dranken, kan, te meer nu het algemeen geweten is dat alcohol slecht voor de gezondheid is, in het geheel niet worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus.”*

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en aanvullende nota naar het feit dat hij reeds jarenlang in België verblijft en hier op jonge leeftijd aankwam. Bovendien heeft verzoeker gewerkt, Nederlands geleerd en hier een sociaal netwerk uitgebouwd.

De Raad merkt echter op dat het loutere verblijf van verzoeker in België niet volstaat om tot enige verwestering te concluderen. Men kan ook bezwaarlijk voorhouden dat verzoeker op zulke jonge leeftijd uit Afghanistan vertrok dat hij zijn vormende jaren buiten Afghanistan doorbracht. Verzoeker was immers reeds 19 jaar oud toen hij België binnenkwam. De Raad merkt op dat verzoeker Nederlands tracht te leren en steevast werkt. Uit deze lovenswaardige initiatieven kan echter evenmin worden afgeleid dat verzoeker niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Een algemene verwijzing naar een uitgebouwd sociaal netwerk volstaat evenmin tot het aantonen van een verwestering in hoofde van verzoeker. De foto's die verzoeker bijbrengt kunnen geenszins aantonen dat hij hierop staat afgebeeld met zijn vriendin, nu aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden gehecht, omdat deze makkelijk kunnen worden geësceneerd. Voor het overige haalt verzoeker geen concrete elementen aan ter staving van diens betoog.

Bijgevolg treedt de Raad de conclusie van de bestreden beslissing bij wat verzoekers vermeende verwestering betreft.

In de mate dat verzoeker opnieuw verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan en een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, stelt de Raad vast dat dit geen afbreuk doet aan bevindingen in het arrest van de Raad in het kader van het vorige verzoek om internationale bescherming (RvV 6 oktober 2023, nr. 295 182).

De Raad is aldus van oordeel dat noch de door de verzoeker aangehaalde precare veiligheidssituatie noch de humanitaire crisis in Afghanistan een nieuw element is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Er zijn ook geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het vorige verzoek om internationale bescherming.

Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Voorts heeft de commissaris-generaal in overeenstemming met artikel 57/6/2, § 2, van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze geoordeeld dat een terugkeerbesluit niet leidt tot refoulement.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

3.5. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP